

steget meget, men derimod Slusebygningen. Derfor hævde vi fremdeles, at vi maa være ganske sikre paa, at Staten yder os Hjælp til at bygge Sluser i disse Vandløb, naar vi selv bygge Digerne.

Den højtærede Minister henviser til Forholdene ovre paa Lolland-Falster. Men det forekommer mig, at den Sammenligning halter ikke saa helt lidt, idet vi maa huske, at der der slet ikke var Tale om Slusearbejder i den Forstand som ovre paa Ribeegnen. Jeg har her i Folketinget talt med en Mand, som er dernede fra, og han udtalte til mig, at saa vidt han erindrede, var der kun Tale om 50,000 Kr. til Slusearbejder paa Lolland-Falster, hvor hele Anlægget kostede $1\frac{1}{2}$ Mill. Det er noget helt andet, der er Tale om her. Her er Tale om, at disse Slusearbejder ville koste langt det meste af, hvad hele Foretagendet vil koste. Det er Sluser i Kanalen og i Kongeaaen, der ville koste de fleste Penge. Og naar man den Gang her fra Rigsdagens Side vilde være med til at yde $\frac{1}{4}$ eller $\frac{2}{5}$ af Omkostningerne paa Lolland og Falster, og naar man ser, at Sluseanlægene dernede ikke ere til at sammenligne med det, der er Tale om ovre ved Ribe, forekommer det mig, at vi i Virkeligheden have budt noget mere, end de gjorde paa Lolland-Falster.

Den højtærede Minister udtalte, at Jorderne paa Ribeegnen selvfølgelig vilde stige i Værdi. Det gøre de naturligvis ogsaa i Tilfælde af, at vi faa dette Digeanlæg bygget, men jeg maa erindre om, at Jorden i de sidste Menneskealdrer har tabt uhyre meget i Værdi. Det er sandt, hvad jeg siger, naar jeg udtaler, at de Jorder, som for 25—30 Aar siden kostede 1,000 Kr. pr. Td. Land, nu kunne faas for 300—400 Kr. Man behøver ikke at anvende mange Ord for at bevise, at der i Virkeligheden er Nødstilstand derovre, og at det er billigt, at Staten træder hjælpende til. Den højtærede Minister udtalte, at det var muligt, han kunde fremkomme med Forslag i Tilfælde af, at vi vilde gaa ind paa en Værdistigningsskat derovre, som kunde give Penge i Statskassen, efterhaanden som Jorden steg i Værdi. Det vilde jeg ikke have haft noget at indvende imod, hvis det var fremkommet tidligere, men nu er Sagen naaet saa vidt, at den skal fremmes paa det Grundlag, som foreligger, nemlig det Beløb, vi ere villige til at give. Der ligger her paa Rigsdagens Bord et Lovforslag, der drejer sig om Millioner af Kroner, og det lader til, at man fra de forskellige Sider er villig til at lade disse

Millioner rulle ud af Statskassen. Her drejer det sig kun om nogle faa hundrede Tusind Kroner for en Egn, som hidtil i høj Grad har været forsømt. Jeg appellerer til den danske Rigsdag, om den ikke vil være enig med mig i, at her bør gøres noget, og at man ikke bør være saa smaalig, at man paa Grund af et hundrede Tusind, som mangler, vil afslaa det Krav, der er fremkommet fra Beboerne derovre. Det skulde vel ikke være Tilfældet, at der, for at denne Egn skal opnaa Opfyldelsen af sit Krav, skal indtræffe en Katastrofe som den, der fandt Sted i det 17de Aarhundrede — det er ganske vist at gaa lidt tilbage i Historien, men dog ikke saa overmaade langt —, hvor Halvdelen af Beboerne i de Sogne, som der her er Tale om, maatte lade deres Liv, idet de druknede i Stormfloden, som gik 17—18 Fod over dagligt Højvande. Og jeg behøver ikke at gaa saa langt tilbage i Historien, thi ogsaa i det 19de Aarhundrede har der været forskellige Stormfloder, som have afstedkommet uhyre store Ulykker derovre, ikke alene Tab af hundrede Tusinder af Kroner i Form af druknede Kreaturer og tabt Afgrøde, men ogsaa i Form af Tab af Menneskeliv. I 1865 havde vi en Stormflod af den Beskaffenhed, at flere Mennesker maatte lade deres Liv for det vaade Element.

Ligesom den højtærede Ministers Udtalelser vare lidt kolige overfor Ønsket om et Lovforslag angaaende denne Sag, vare de ikke mindre kolige overfor Tanken om at yde Ribe en Hjælp af den Art, som dette høje Ting gentagne Gange har udtalt, at det vilde være med til at yde. Han henholdt sig til, at et Flertal i den Kommission, der i sin Tid blev nedsat, og som nu har afsluttet sine Forhandlinger, tog Afstand fra Tanken om en Havn. Det gjorde den nu ikke absolut. Den kom ganske vist med forskellige Forslag, som den mente bedre kunde anbefales, men den sagde udtrykkelig i Betænkningen — jeg kan citere det —, at i Tilfælde af, at den Slags Ting ikke kunde gennemføres, veg man ikke tilbage for at anbefale, at der anlægges en Havn ved Ribe. Den højtærede Trafikminister har forespurgt hos Ripenserne, hvad de selv vilde ofre, og han udtalte jo, at han havde faaet til Svar, at i Tilfælde af, at de kunde faa en Havn paa 11 Fod, vilde de være med til at ofre et ret klækkeligt Beløb, og det er jo rigtigt. Han har endvidere spurgt, hvad de vilde være med til at ofre i Tilfælde af, at der skulde gennemføres en Regulering